

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejcki

w sprawie **M. F.**

skazanego z art. 207 § 1 k.k. i art. 207 § 1a k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw.

z art. 11 § 2 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 marca 2025 r.

wniosku pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej N. W.

o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów z tytułu ustanowienia pełnomocnika

z wyboru w postępowaniu kasacyjnym

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 grudnia 2024 r., sygn. akt III KK 516/24, Sąd Najwyższy oddalił kasację obrońcy skazanego M. F. jako oczywiście bezzasadną oraz obciążył skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

W dniu 7 marca 2025 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło, datowane na dzień 3 marca 2025 r., pismo pełnomocnika z wyboru oskarżycielki posiłkowej N. W., stanowiące wniosek o zasądzenie według norm przepisanych zwrotu dla

oskarżycielki posiłkowej od skazanego kosztów reprezentacji w postępowaniu kasacyjnym przez profesjonalnego pełnomocnika z wyboru.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 636 § 1 k.p.k. w sprawach z oskarżenia publicznego, w razie nieuwzględnienia środka odwoławczego, wniesionego wyłącznie przez oskarżonego lub oskarżyciela posiłkowego, koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi na zasadach ogólnych ten, kto wniósł środek odwoławczy. Na mocy art. 637a k.p.k. do kosztów postępowania kasacyjnego stosuje się odpowiednio przepisy o kosztach postępowania odwoławczego, chyba że ustawa stanowi inaczej, stąd też przywołany wyżej przepis art. 636 § 1 k.p.k. znajduje zastosowanie w niniejszej sprawie. Jednocześnie w myśl art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k., do kosztów procesu należą uzasadnione wydatki stron, w tym z tytułu ustanowienia w sprawie jednego obrońcy lub pełnomocnika. Samo ustanowienie przez stronę obrońcy lub pełnomocnika nie stanowi jednak automatycznej podstawy do zasądzenia tych należności. Jak podkreśla się w orzecznictwie Sądu Najwyższego, do wydania orzeczenia w tym przedmiocie wymagana jest bowiem aktywność procesowa podmiotu reprezentującego stronę, polegająca na podjęciu obrończych czynności procesowych przed sądem (zob. postanowienie SN z dnia 9 stycznia 2025 r., III KK 444/24 i przywołane tam judykaty).

Przekładając powyższe uwagi na grunt niniejszej sprawy należy zauważyć, że pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej – adw. M. L. nie dokonywała w toku postępowania kasacyjnego żadnych czynności procesowych, w szczególności nie sporządzała odpowiedzi na kasację. Jednocześnie sprawa nie wymagała przeprowadzenia rozprawy, a kasacja obrońcy skazanego została oddalona w trybie art. 535 § 3 k.p.k. jako oczywiście bezzasadna, co nastąpiło na posiedzeniu, bez udziału stron. Tym samym aktywność pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej ograniczyła się w zasadzie do odebrania nadesłanej kasacji i odpowiedzi sporządzonej przez prokuratora. Adw. M. L. nie załączyła również do wniosku jakiegokolwiek dokumentacji, która potwierdzałaby, że do poniesienia kosztów o zwrot których występuje w istocie doszło.

Tym samym wobec braku przesłanek uzasadniających zwrot oskarżycielce posiłkowej uzasadnionych wydatków wynikających z ustanowienia w postępowaniu kasacyjnym pełnomocnika z wyboru, orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[J.J.]

[a.ł.]